

Adrian Papahagi. "Creștinismul convenabil"

written by [Adrian Papahagi] | October 13, 2019

"Creștinismul convenabil" ar putea fi titlul unui best-seller. Cartea nu ar trebui să fie un eseu, ci un manual de închis gura creștinilor.

Un creștin critică o minciună sau o impostură impenitentă? I se răspunde rapid: "nu judeca, ca să nu fii judecat" sau "de ce arunci prima piatră", sau "tu ești fără păcat?", sau "tu ai condamna-o și pe Maria Magdalena", sau "după tine Pavel nu are dreptul la drumul Damascului"?

Sigur, piatra la care se referea Iisus era una reală, care ucidea, nu un cuvânt prin care se expune minciuna și se restabilește adevărul. Dar ce mai contează contextul pentru literaliștii zilei? Iată că, bine trunchiată, Evanghelia poate sprijini inclusiv relativismul moral în epoca post-adevăr.

Hristos le cere celor atinși de har să se schimbe cu totul, să nu mai păcătuiască, să nu mai mintă, să fie dreپți: iar aceștia devin sfinți ai Săi. Metanoia e esența poveștii Magdalenei, iar Pavel devine principalul apologet al Adevărului, nu un propagandist al minciunii. Iisus îi convertește, iar viața lor se schimbă definitiv, după cum arată restul poveștii, omis strategic de adepții creștinismului convenabil. Dacă crezi că Pavel s-a schimbat și îl citezi ca exemplu pozitiv, atunci ești obligat să crezi că tot ce spune acesta este adevărul. Nu-l poți cita ca exemplu de convertire la adevăr și dreptate, dar să negi dreptatea și adevărul pe care acesta le susține.

Recursul expeditiv și selectiv la creștinismul convenabil este doar un tertip prin care oameni care altminteri nu dau doi bani pe învățătura lui Iisus încearcă să închidă gura creștinilor. Este o citare trunchiată și necinstită, o viclenie din seria celor cu care fariseii încercau să-l încuie pe Iisus. Legea este invocată taman de cei care nu cred în ea, pentru a-l reduce la tăcere pe cel care încearcă, cu toată umana lui nevrednicie, să i se supună

și să o afirme.